

เพลงชาโลมอน

1

2

3

4

5

6

7

8

บท 1

ปทเพลงแห่งบทเพลงทั้งหลายซึ่งเป็นของชาโลมอน

2 ขอเขาจูบดิฉันด้วยจูบจากปากของเขา เพราะว่าความรักของเธอดีกว่าน้ำองุ่น

3 เพราะน้ำมันเจิมของเธอนั้นหอมฟุ้ง นามของเธอจึงหอมเหมือนน้ำมันที่เทออกแล้ว เพราะฉะนั้นพวกหญิงพรหมจารีจึงรักเธอ

4 ขอพาดิฉันไป พวกเราจะวิ่งตามเธอไป กษัตริย์ได้นำดิฉันไปในห้องโถงของพระองค์ เราจะเต้นโลดและเปรมปรีดีในตัวเธอ เราจะพรรณนาถึงความรักของเธอให้ยิ่งกว่าน้ำองุ่น บรรดาคนเที่ยงธรรมรักเธอ

5 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันผิวดำๆ แต่ว่าดำชา ดังเต็นท์ของพวกเคदार ดังวิสูตรของชาโลมอน

6 อย่ามองก่อนขออดดิฉัน เพราะดิฉันผิวคล้ำ เนื่องด้วยแสงแดดแผดเผาดิฉัน พวกบุตรแห่งมารดาของดิฉันได้ซึ่งโกรธดิฉัน เขาทั้งหลายใช้ดิฉันให้เป็นคนดูแลสวนองุ่น แต่สวนองุ่นของดิฉันเอง ดิฉันไม่ได้ดูแล

7 อ้อ เธอผู้ที่จิตใจดิฉันรัก ขอบอกดิฉันว่า เธอเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ที่ไหนในเวลาเที่ยงวัน เธอให้มันนอนพักที่ไหน เพราะเหตุใดเล่าดิฉันจะต้องหันไปตามฝูงสัตว์ของพวกเพื่อนเธอ

8 โอ แมงมดเล็กในท่ามกลางหญิงทั้งหลาย ถ้าเธอไม่รู้จึงเดินไปตามรอยตีนฝูงแพะแกะ แล้วจงเลี้ยงฝูงแพะแกะของเธอไว้ที่ข้างเต็นท์ของเมษบาลเกิด

9 โอ ที่รักของดิฉันเอ๋ย ดิฉันขอเปรียบเธอประหนึ่งอาชาเทียมราชรถของฟาโรห์

10 แก้มทั้งสองของเธองามด้วยอาภรณ์ประดับเพชรพลอย ลำคอของเธอก็สวยมีสร้อยทองคำ

11 พวกฉันจะทำเครื่องประดับทองคำมีลูกปัดเงินประกอบ

12 ขณะเมื่อกษัตริย์กำลังประทับที่โต๊ะอยู่ น้ำมันแผ่หอมของดิฉันก็ส่งกลิ่นฟุ้งไป

13 ที่รักของดิฉันเป็นเหมือนหอมดยอบ สำหรับดิฉันห้อยอยู่ตลอดคืนระหว่างสองถันของดิฉัน

14 ที่รักของดิฉันนั้น สำหรับดิฉันเธอเป็นเหมือนช่อดอกเทียนขาว อยู่ในสวนองุ่นเอนเกดี

15 ดูเถิด ที่รักของดิฉัน ดูช่างสวยงาม ดูเถิด เธอสวยงาม ดวงตาทั้งสองของเธอดั่งนกเขา

16 ดูเถิด ที่รักของดิฉัน เธอเป็นคนสวยงามจริงเจ้าค่ะ เธอเป็นคนน่าชมจริงๆ ที่นอนของเราเขียวสด

17 ชื่อเรือนของเราทำด้วยไม้สนสีดาร์ และแปของเรานั้นทำด้วยไม้สนสามใบ

บท 2

ดิฉันเหมือนดอกกุหลาบในทุ่งชาโรน เหมือนดอกบัวในหุบเขา

2 ดอกบัวท่ามกลางต้นหนามนั้นอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่เด่นในท่ามกลางสาวอื่นๆ

3 ต้นแอบเปิ้ลขึ้นอยู่กลางต้นไม้อื่นๆอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่ท่ามกลางชายหนุ่มอื่นๆอย่างนั้น ดิฉันได้นั่งอยู่ใต้ร่มของเขาด้วยความยินดีเป็นอันมาก และผลของเขาดิฉันได้ลิ้มรสหวาน

4 เขาได้พาดิฉันให้เข้าไปในเรือนสำหรับงานเลี้ยง และธงสำคัญของเขาซึ่งห้อยอยู่เหนือดิฉันนั้นคือความรัก

5 จงคุกกำลังของดิฉันด้วยขนมองุ่นแห้ง ขอให้ดิฉันชื่นใจด้วยผลแอบเปิ้ล เพราะดิฉันป่วยเป็นโรครัก

6 มือซ้ายของเขาซ่อนใต้ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเขาสอดกอดดิฉันไว้

- 7 โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดินฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจุใจแล้ว
- 8 และ เสียงที่รักของดิฉัน ดูเถิด เขามาแล้วกำลังเดินโลดอยู่บนภูเขา กำลังกระโดดอยู่บนเนินเขา
- 9 ที่รักของดิฉันเป็นดุจดั่งละมั่งหรือดุจดั่งกวางหนุ่ม ดูเถิด เขากำลังยืนอยู่ที่ข้างหลังกำแพงของเรา เขาชะเง้องหน้าต่างเข้ามา เขาสอดมองดูทางตาข่าย
- 10 ที่รักของดิฉันได้เอ่ยปากพูดกับดิฉันว่า "ที่รักของดิฉันเอ๋ย เธอจงลุกขึ้นเถอะ คนสวยงามของดิฉันเอ๋ย จงมาเถิด
- 11 ด้วยว่า ดูเถิด ฤดูหนาวล่วงไปแล้ว และฝนก็วายแล้ว
- 12 ดอกไม้ต่างงอกขึ้นากำลังปรากฏบนพื้นแผ่นดิน เวลาสำหรับวิหคร้องเพลงมาถึงแล้ว และเสียงดูของนกเขาก็ได้ยินอยู่ในแผ่นดินของเรา
- 13 ต้นมะเดื่อกำลังปมผลดิบให้สุก และเถาองุ่นมีดอกบานอยู่มั่นส่งกลิ่นหอมฟุ้ง ที่รักของดิฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเถอะ คนสวยงามของดิฉันเอ๋ย จงมาเถิด
- 14 โอ แม่ของนางของดิฉันเอ๋ย แม่ของนางตัวที่อยู่ในชอกผาในช่องลับแห่งเขาชั้น ขอให้ดิฉันได้ชมรูปโฉมของเธอหน่อยเถอะ ขอให้ดิฉันได้ยินสำเนียงของเธอหน่อย ด้วยว่าน้ำเสียงของเธอก็หวาน และรูปโฉมของเธอก็งามวิไล
- 15 จงจับสุนัขจิ้งจอกมาให้เรา คือสุนัขจิ้งจอกตัวเล็กที่ทำลายสวนองุ่น เพราะว่าสวนองุ่นของเรากำลังมีดอกช่อแล้ว"
- 16 ที่รักของดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของดิฉัน และตัวดิฉันก็เป็นของเขา เขากำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของเขาท่ามกลางหมู่ดอกบัว
- 17 โอ ที่รักของดิฉัน จงเวลาเย็น และเงาหมดไปแล้ว ขอเธอเป็นดั่งละมั่งหรือกวางหนุ่มที่เทือกเขาเบเธอร์เถิด

บท 3

- ยามราตรีกาลเมื่อดิฉันนอนอยู่ดิฉันมองหาเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่
- 2 "บัดนี้ดิฉันจะลุกขึ้น แล้วจะเที่ยวไปในเมืองให้ตลอดไป ตามถนนและลานเมือง ดิฉันจะแสวงหาเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่" ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่
- 3 พวกพลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองนั้นได้พบดิฉัน แล้วดิฉันถามเขาว่า "ท่านเห็นเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ไหม"
- 4 พอดิฉันผ่านพลตระเวนพ้นมาหน่อยเดียว ดิฉันก็พบเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันจับตัวเขากุมไว้แน่น และไม่ยอมปล่อยให้เขาหลุดไปเลย จงดิฉันพาเขาให้เข้ามาในเรือนของมารดาดิฉัน และให้เข้ามาในห้องของผู้ที่ให้ดิฉันได้ปฏิสนธิ
- 5 โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจุใจแล้ว
- 6 ผู้ใดหนอที่กำลังขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารดูประจักษ์เสาคัน หอมไปด้วยกลิ่นมดยอบและกำยาน ทำด้วยบรรดาเครื่องหอมของพ่อค้า
- 7 ดูเถิด เป็นพระวอของซาโลมอน ห้อมล้อมด้วยทนต์แล้วทหารหกลสิบคน เป็นทนต์แล้วทหารคนอิสราเอล
- 8 เขาทั้งหลายถือดาบและเป็นผู้ชำนาญศึก เขาทุกคนเหน็บดาบไว้ที่ต้นขาของตน เพราะเกรงภัยในราตรีกาล
- 9 กษัตริย์ซาโลมอนสร้างพระวอสำหรับพระองค์ ด้วยไม้มาจากเลบานอน
- 10 พระองค์ทรงทำเสาพระวอนั้นด้วยเงิน แท่นประทับทำด้วยทองคำ และยี่ภูลาดด้วยผ้าสีม่วง ข้างในพระวอนั้นบุไว้ด้วยความรักโดยบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็ม
- 11 โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงออกไป ไปดูกษัตริย์ซาโลมอนเถิด ทรงมงกุฎซึ่งพระราชชนนีได้สวมให้ ในวันที่พระองค์ได้ทรงอภิเษกมเหสีนั้น ในวันที่เมื่อพระทัยของพระองค์ทรงเบิกบานอยู่

บท 4

- ที่รักของดิฉันเอ๋ย ดูเถิด เธอช่างสวยงาม ดูสิ เธอสวยงาม ดวงตาของเธอตั้งนัยนาอยู่ในผ้าคลุม ผมของเธอดูฟูฟ่องและที่เคลื่อนไหวมาตามเนินลาดภูเขาภิเษก
- 2 ขี้นกของเธอตั้งฟูฟ่องและตัวเมียวที่กำลังจะตัดขน เพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหามีตัวใดเป็น

หมั่นไม่

- 3 ริมฝีปากของเธอแดงดุด้วยสีครั้ง และคำพูดของเธอถึงดงาม ชมับของเธอเหมือนผลทับทิมฝาศี้อยู่ในฝ้าคลุม
- 4 ลำคอของเธอดุจป้อมของดาวิตที่ได้ก่อสร้างไว้เพื่อเก็บเครื่องอาวุธ มีดั่งพินหนึ่งแชนไว้ ทั้งหมดเป็นโล่ของทแกล้วทหาร
- 5 ถันทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะมั่งสองตัวซึ่งเป็นมะมั่งฝ้าฝัดที่กำล้งหากินในทามกลางหมุดอกบัว
- 6 จนเวลาเย็นและเงาหมดไปแล้ว ฉันจะไปยังภูเขมดยอบและยังเนินเขากายาน
- 7 โอ ที่รักของฉันเอ๋ย เธอช่างงามสะพรั่งไปทั้งนั้น ในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี
- 8 จงจากเลบานอนไปกับฉันเถิด เจ้าสาวของฉันจำ จงจากเลบานอนไปกับฉันนะ ำให้มองลงจากยอดเขาอามาโน จากยอดเขาเสนีร์ และยอดเขาเฮอร์โมน จากถ้ำราชสีห์ จากเขาเสือดาว
- 9 น้องสาวของฉันจำ น้องได้ปล้นเอาดวงใจของพี่ไปเสียแล้วละ เจ้าสาวของฉันเอ๋ย เจ้าได้ปล้นเอาดวงใจของฉันไป ด้วยการชยตาเพียงแวบเดียวเท่านั้น ด้วยสร้อยคอสายเดียวของเจ้า
- 10 น้องสาวของฉันจะ เจ้าสาวของฉันจำ ความรักของเธอช่างหวานเสียนี้กระไร ความรักของเธอนั้นช่างหวานกว่าน้ำองุ่น และกลิ่นน้ำมันของเธอช่างหอมกว่าเครื่องเทศทั้งหลาย
- 11 โอ เจ้าสาวของฉันจำ ริมฝีปากของเธอเสมือนน้ำฝิ่งกำล้งจะหยดย้อย น้ำฝิ่งและน้ำนมอยู่ใต้ลิ้นของเธอ กลิ่นเสื้อฝ้าของเธอหอมดุจกลิ่นมาจากเลบานอน
- 12 เจ้าสาวของฉันเอ๋ย น้องสาวของฉันเปรียบประดุจสวนสวณ ดุจอุทยานที่ทวงห้ามไว้ และดุจน้ำพุที่ถูกประทับตราไว้
- 13 ผลิผลของเธอดุจสวนต้นทับทิม อีกทั้งผลไม้อันโอชาอย่างอื่นๆ อีกทั้งเทียนขาวและแฝกหอม
- 14 ต้นแฝกหอมและต้นฝรั่ง ต้นตะไคร้และอบเชย อีกทั้งบรรดาต้นไม้สำหรับทำกายานคือต้นมดยอบและต้นกฤษณา อีกทั้งเครื่องหอมชั้นเยี่ยมทั้งสิ้น
- 15 ตัวเธอประดุจดั่งน้ำพุในอุทยาน ประดุจปอน้ำแห่งชีวิต และประดุจลำธารไหลจากเลบานอน
- 16 โอ ลมเหนือเอ๋ย จงตื่นขึ้นเถิด โอ ลมใต้เอ๋ย จงพัดมาเถิด จงพัดโชยสวนของดิฉัน เพื่อของหอมในสวนนั้นจะหอมฟุ้งออกไป ขอให้ที่รักของดิฉันเข้ามาในสวนของเขา และรับประทานผลไม้อันโอชาเถิด

บท 5

- น**้องสาวของฉันจะ เจ้าสาวของฉันจำ ฉันเข้ามาในสวนของฉันแล้วละ ฉันมาเก็บเอามดยอบของฉันพร้อมกับไม้สียีดของฉันแล้ว ฉันรับประทานรวงฝิ่งกับน้ำฝิ่งของฉันแล้ว ฉันดื่มน้ำองุ่นกับน้ำนมของฉันแล้ว โอ สหายทั้งหลาย จงรับประทานและจงดื่มเถิด ท่านผู้เป็นที่รักเอ๋ย จงดื่มให้อิ่มหนาเถิด
- 2 ดิฉันหลับแล้ว แต่ใจของดิฉันยังตื่นอยู่ คือมีเสียงเคาะของที่รักของดิฉันพูดว่า "น้องสาวจำ ที่รักของฉันจำ เปิดประตูให้ฉันซิจะ แม่นกเขาของฉันจะ แม่นกงามหมดจดของฉันจำ เพราะศิระะของดิฉันก็ถูกน้ำค้างขึ้น และเส้นผมของดิฉันก็ชุ่มด้วยละอองน้ำฝ้าแห่งราตรีกาล"
 - 3 ดิฉันเปลื้องเสื้อของดิฉันออกเสียแล้ว ดิฉันจะสวมกลับเข้าไปอีกอย่างไรได้ ดิฉันล้างเท้าของดิฉันแล้ว ทำไมจะให้เท้าของดิฉันกลับเปื้อนไปอีกเล่า
 - 4 ที่รักของดิฉันสอดมือของเขาเข้ามาทางรูปะตู และใจดิฉันก็กระสันถึงเขา
 - 5 ดิฉันลุกขึ้นไปเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน และมือของดิฉันทำให้นมดยอบหยุด และนิ้วของดิฉันทำให้นมดยอบย้อยบนลูกสลักกลอน
 - 6 ดิฉันเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน แต่ที่รักของดิฉันกลับไปแล้ว เมื่อเขาพูด จิตใจดิฉันมัวตกตะลึง ดิฉันแสวงหาเขา แต่ดิฉันหาเขาไม่พบ ดิฉันร้องเรียกเขา แต่เขามิได้ชานตอบ
 - 7 พลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองได้พบดิฉัน เขาตีดิฉัน เขาทำให้ดิฉันบาดเจ็บ พลตระเวนรักษากำแพงเมืองฉกชิงเอาฝ้าคลุมตัวจากดิฉันไป
 - 8 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้พวกเธอปฏิญาณว่า ถ้าเธอคนใดได้พบที่รักของดิฉัน เธอจะรับปากบอกเขาว่า ดิฉันป่วยเป็นโรครัก
 - 9 โอ แม่สาวงามล้ำเลิศในทามกลางสาวอื่นๆ คู่รักของเธอนั้นวิเศษอะไรไปกว่าคู่รักของใครๆ คู่รักของเธอนั้นวิเศษอะไรไปกว่าคู่รักของใครอื่นหรือ เธอจึงได้มาให้พวกฉันปฏิญาณให้เช่นนั้น
 - 10 ที่รักของดิฉันผิวเปล่งปลั่งอมเลือด เขาเป็นเอกในทามกลางหมื่นคน

- 11 ศีรษะของเขาดังทองคำเนื้อดี ผมของเขาหยิกและดำเหมือนนกกา
- 12 ตาของเขาเปรียบเหมือนตานกเขาที่ริมห้วยอาบนํ้า และจับอยู่ที่ริมกระแสน้ำเต็มฝั่ง
- 13 แก้มของเขาเหมือนอย่างลานปลูกไม้สีเสียด สังกลิ้นหอมหวาน ริมฝีปากของเขาเหมือนดอกบัวหยดน้ำมดยอบ
- 14 มือของเขาดุจวงแหวนทองคำอันประดับด้วยพลอยเขียว ท้องของเขาดุจเสภาช้างและประดับด้วยไพฑูรย์
- 15 ขาของเขาดุจเสาหินอ่อนตั้งบนฐานเสียบทองคำเนื้อดี สีหน้าของเขาดุจเลบานอนประเสริฐอย่างไม้สนสีดาร์
- 16 ปากของเขาอ่อนหวานที่สุด ทิวทัศน์สรรพางค์ของเขาล้วนแต่น่ารักน่าใคร่ โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มจ๋า นี่คือนี่รักของดิฉัน และนี่คือเพื่อนยากของดิฉัน

บท 6

- 1 โอ แม่สาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คู่รักของเธอไปไหนเสีย คู่รักของเธอกลับไปไหนเสียแล้วเล่า เพื่อพวกเราจะไปสืบหา กับเธอ
- 2 ที่รักของดิฉันลงไปยังสวนของเขาเพื่อจะไปที่ลานปลูกไม้สีเสียด และเพื่อจะไปเลี้ยงฝูงสัตว์ในสวนกับเพื่อจะเก็บดอกบัว
- 3 ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของที่รักของดิฉัน และที่รักก็เป็นของดิฉัน เขาเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ท่ามกลางหมู่ดอกบัว
- 4 ที่รักของดิฉันเอ๋ย แม่ช่างสวยงามประหนึ่งเมืองที่ร่ำรวยและงามเย็นตาดีเยรูซาเล็ม แม่เป็นสง่าน่าคร้ามเกรงดังกองทัพบึงประจำ
- 5 ขอเบือนเนตรไปจากนั้นเถิด เพราะว่าดิฉันแพ้ภัยนิตาของเธอแล้ว ผมของน้องจุลผู้แพะที่เคลื่อนมาตามเนินลาดภูเขาภิเษก
- 6 ชีพินของเธอตั้งฝูงแกะตัวเมียเพ็งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหาไม้ไผ่เป็นหมั่นไม้
- 7 ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมฝักอยู่ในผ้าคลุม
- 8 มีมเหสีหกสิบองค์ และนางหามแปดสิบคน พวกหญิงพรหมจารีอีกมากเหลือจะคณนา
- 9 แม่คนเขาของดิฉัน แม่คนงามหมดจดของดิฉัน เป็นคนเดียว เธอเป็นคนเดียวของมารดา เป็นหัวรักหัวใจใครของผู้ให้กำเนิด สาวๆทั้งหลายเห็นเธอ และเรียกเธอว่า ผาสุก ทั้งเหล่ามเหสีและเหล่านางหามก็สรรเสริญเยินยอเธอว่า
- 10 "แม่สาวคนนี้เป็นผู้ใดหนอ เมื่อมองลงก็ดังอรุโณทัย แจ่มจรัสดังดวงจันทร์ กระจำจางดังดวงสุริยัน สง่าน่าเกรงขามดังกองทัพบึงประจำ"
- 11 ดิฉันลงไปสวนมันฮ่อ เพื่อจะดูหมู่ไม้เขียวตามหุบเขาว่าเถาเถาจะมีดอกตูมออกหรือเปล่า และเพื่อจะดูว่าผลทับทิมมีดอกแล้วหรือยัง
- 12 เมื่อดิฉันยังไม่ทันรู้ตัว จิตใจของดิฉันได้กระทำให้ดิฉันเหมือนรถม้าแห่งอามินาติบ
- 13 กลับมาเถิด กลับมาเถิด แม่ชาวซูเลมจ๋า กลับมาเถิด กลับมาเถิดจ๊ะ เพื่อพวกดิฉันจะได้เธอไว้ชมเชย นี่กระไรนะ เธอทั้งหลายจงมองตัวแม่ชาวซูเลม ดังกองทัพบึงสองพวก

บท 7

- 1 โอ แมธิดาของจ้าว เท้าสวมรองเท้าผูกของเธอนั้นสวยงามนี้กระไร ตะโพกของเธอกลมดิกราวกับเม็ดเพชรที่มือช่างผู้ชำนาญได้เจียรไนไว้
- 2 สะดือของเธอดุจอ่างกลมที่มีไม้ขีดเหลาอ่อนประสม ท้องของเธอดังกองข้าวสาลีที่มีดอกบัวปักไว้ล้อมรอบ
- 3 ถันทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะม่วงสองตัวซึ่งเป็นมะม่วงฝาด
- 4 ลำคอของเธอประหนึ่งหอคอยสร้างด้วยงาช้าง เนตรทั้งสองของเธอดุจสระในเมืองเฮซโบนที่ริมประตูเมืองบัทราบิม จมูกของเธอเหมือนหอแห่งเลบานอนซึ่งมองลงเห็นเมืองดามัสกัส
- 5 ศีรษะของเธอตั้งยอดภูเขาการเมล ผมของเธอดุจสายสีม่วง กษัตริย์ก็ต้องมนต์เสน่ห์ด้วยเส้นผมนั้น
- 6 เออ แม่ช่างน่ารัก แม่ช่างชื่นชม เธอช่างสวยงามต้องตาจริง
- 7 เธองามระหงดุจต้นอินทผลัม และถันทั้งสองของเธอดังรวงองุ่น
- 8 นั้นจึงคิดว่า นั้นจะป็นต้นต้นอินทผลัมนั้น นั้นจะจับพวงเหนียวไว้ ขอให้ถันทั้งสองของเธองามดังรวงองุ่นเถิด และขอให้ลมหายใจของเธอหอมดังผลแอปเปิ้ลเกิด

- 9 และขอให้เพดานปากของเธอดูน่าอร่อยยิ่งสำหรับที่รักของฉัน ดื่มคลองคองจริงๆ ทำให้ริมฝีปากของคนที่
หลับอยู่ฟูได้
- 10 ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของที่รักของดิฉัน และความปรารถนาของเขาก็จะจงเอาตัวดิฉัน
- 11 ที่รักของดิฉันจำ มาเถอะจะ ให้เราพากันออกไปในทุ่งนา ให้เราพักอยู่ตามหมู่บ้าน
- 12 ให้เราตื่นแต่เช้าตรู่ไปยังสวนองุ่น ให้เราดูว่าเถาองุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า หรือว่ามีดอกบานแล้ว ให้เราดูว่าต้น
ทับทิมมีดอกหรือยัง ณ ที่นั่นแหละดิฉันจะมอบความรักของดิฉันให้แก่เธอ
- 13 ที่รักของดิฉันจำ ผลมะเขือดูดาอิมส่งกลิ่นหอมฟุ้งไป แล้วที่ประตูบ้านของพวกดิฉันมีผลไม้ร่อนนานาชนิด มีทั้ง
ผลไม้ใหม่และผลเก่าที่ดิฉันได้เก็บรวบรวมไว้สำหรับเธอ

บท 8

- 11 **แ**หม ถ้าเธอได้เป็นเหมือนพี่ชายของดิฉัน ผู้ได้ดูคนมาจากอภิมารดาของดิฉันก็จะดี เพราะเมื่อดิฉันพบเธอนอกบ้าน
ดิฉันจะได้จูบเธอได้ แล้วคนทั้งหลายจะได้ไม่ดูถูกดูหมิ่นดิฉัน
- 2 แล้วดิฉันจะได้เดินนำเธอพาเธอให้เข้ามาในเรือนมารดาของดิฉัน ผู้ซึ่งจะสอนดิฉัน ดิฉันจะได้ให้เธอดื่มน้ำองุ่นใน
เครื่องเทศ และดื่มน้ำทับทิมของดิฉัน
- 3 แล้วมือซ้ายของเขาคือมือที่ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเขาคือมือที่สอดกอดดิฉันไว้
- 4 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของ
ดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าเขาจะจุใจแล้ว
- 5 แม้คนในที่ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารอิงแอบแนบมากับคู่รัก คือใครที่โหดเหี้ยม ดิฉันได้ปลุกเธอเมื่อเธออยู่ใต้ต้นแอ
เปิ้ล ที่นั่นแหละที่มารดาของเธอได้ให้กำเนิดเธอ ที่ตรงนั้นแหละผู้ที่คลอดเธอได้ให้กำเนิดเธอ
- 6 จงแนบดิฉันไว้ดูดวงตราแว่นตาอยู่ที่ใจของเธอ ประดูดวงตราบนแขนของเธอ เพราะความรักนั้นเข้มแข็งอย่าง
ความตาย ความริษยาที่ดุเดือดเหมือนแดนคนตาย และประกายแห่งความริษยานั้นก็คือประกายเพลิง คือประกาย
เพลิงที่แสนรุนแรง
- 7 น้ำมากหลายไม่อาจดับความรักให้มอดเสียได้ หรืออุกถรรพ์ทั้งหลายไม่อาจท่วมความรักให้สาละยมอดเสียได้ แม้ว่า
คนใดจะเอาทรัพย์สมบัติในเหยาเรือนของตนทั้งสิ้นมาแลกกับความรักนั้น คนนั้นจะได้รับความหมิ่นประมาทจากคน
ทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง
- 8 เรามีน้องสาวคนหนึ่งและเธอยังไม่มีกัน เราจะทำอย่างไรกับน้องสาวของเรา เมื่อถึงวันที่เขามาสู่น้องของเรา
- 9 ถ้าหากน้องสาวนั้นเป็นกำแพง พวกเราก็จะสร้างปราสาทเงินไว้หลังหนึ่ง และถ้าหากน้องเป็นประตู พวกเราจะโอบ
ล้อมเธอด้วยแผ่นไม้สนสีดาร์
- 10 ดิฉันเป็นกำแพง ถิ่นทั้งสองของดิฉันเหมือนดังหอคอย เพราะฉะนั้นในสายตาของเขาดิฉันจึงเป็นดังผู้ที่ได้รับ
ความโปรดปราน
- 11 ชาวโลมอนทรงมีสวนองุ่นอยู่แปลงหนึ่งที่เมืองบาอัลฮาโมน พระองค์ทรงมอบสวนองุ่นนั้นให้แก่ผู้รักษาสวนเข้า
ทุกคนต้องส่งเงินคนละพันแผ่นเป็นค่าผลไม้
- 12 สวนองุ่นของดิฉัน ซึ่งเป็นของดิฉันเอง อยู่ต่อหน้าดิฉัน ข้าแต่ชาวโลมอน พันนั้นพระองค์เอาไปเกิด และผู้ดูแล
ผลไม้ในสวนนั้นก็เอาไปคนละสองร้อยเกิด
- 13 โอ เธอ ผู้อยู่ในสวน พวกเพื่อน ๆ ของเธอคอยฟังเสียงของเธออยู่ ขอให้ฉันได้ยินเสียงเธอ
- 14 ที่รักของดิฉันจำ เร็วๆเข้าเถอะจะ ขอให้เธอเป็นดังละมั่งหรือกวางหนุ่มบนภูเขาต้นสีเสียดเกิด

For other languages please go to www.wordproject.org